

Prachtig familieportret van De Roovers op grens twee culturen

toneel • recensie
Margriet Prinssen

'Van de brug af gezien' door De Roovers.
Tekst: Arthur Miller. Speel: Robby Cleiren,
Sara De Bosschere, Wouter Hendrickx,
Luc Nuyens, Sofie Sente, Stief Stessel en
Adriaan Van den Hoof. Gezien: vrijdag 1
maart, Toneelschuur Haarlem. Nog te
zien: Brakke Grond Amsterdam, 2 t/m 5
april.

Minutenlang galmt de beroemde
de song *I put a spell on you* door
de ruimte. Het is donker op het

toneel, laaghangende lampen
bewegen langzaam heen en
weer over het rode speelvlak. De
dreiging van een noodlotsdrama
hangt in de lucht, nog voor het
stuk is begonnen.

View from the bridge oftewel
Van de brug af gezien is een to-
neelstuk van de Amerikaanse
schrijver Arthur Miller, die voor-
al bekend is geworden met zijn
klassieker *Death of a salesman*.
Allebei zijn het sociale drama's
over kleine mensen in een te
grote wereld. *Van de brug af ge-
zien* vertelt het verhaal van Itali-
aanse immigranten, die, omdat
er in het naoorlogse Italië geen

droog brood te verdienen valt,
naar Amerika zijn getrokken.
Geconfronteerd met de nieuwe
normen en waarden van het be-
loofde land, raken ze in de knel.
Eddy en Beatrice wonen al een
tijd in Brooklyn waar ze hun
nichte Gina liefdevol hebben
opgevoed als hun eigen dochter.
Als ze tijdelijk twee neven on-
derrak geven die net illegaal
Amerika zijn binnengesmok-
keld, beginnen de problemen.
Gina wordt verliefd op een van
hen, de vrijgezel Rodolfo, een le-
vensgenieter. Eddy kan de ont-
huikende liefde tussen hen niet
aan, hij wordt verteerd door ja-

loezie. Gaandeweg slaan bij
hem de stoppen door.
Het verhaal wordt, zoals altijd
bij De Roovers, sober verteld.
Een belangrijke rol is weggelegd
voor de advocaat van de familie,
die als verteller de scènes aan el-
kaar knoopt. Als betrokken tui-
tenstaander vervult hij de rol
van commentator: hij ziet het
drama aankomen, maar kan
niets doen om het tegen te hou-
den. Door de afstand die hij
neemt van het spel, krijgt ook de
toeschouwer een dubbel per-
spectief aangereikt: telkens
wordt even ingezoomd op de
handeling en zodra de verteller

verschijnt, wordt de afstand gro-
ter.
Met minimale middelen wordt
de setting aangeduid. Een vier-
kant speelvlak van rode vloerte-
gels fungeert als de huiskamer
van Eddy en Beatrice. De spelers
betreden telkens het speelvlak
als hun personages aan bod ko-
men en staan opzij als ze 'af
zijn. De rode vloer vormt ook de
boksring waar het stille gevecht
tussen Eddy en zijn rivaal Rodol-
fo uitmondt in een echte knock-
partij. Aan het eind zijn de tegels
losgewoeld en is letterlijk de bo-
dem uit het bestaan van de per-
sonages geslagen.

De wurgende jaloezie die bezit
neemt van Eddy, de tegenstrijdi-
ge emoties van Gina die heen en
weer wordt geslingerd tussen
haar verliefdheid en de behoefte
haar stiefvader te behagen; de
wanhoopspogingen van Beatrice
die wel doorsteekt hoe ernstig
Eddy in de knoop zit; de rol van
de neven - het is een feest om te
zien hoe de acteurs zich de per-
sonages hebben eigen gemaakt.
Met weinig attributen, maar met
veel liefde, mededogen en hu-
mor maken zij van het stuk een
prachtig portret van een familie
op de grens van twee culturen.

HAARLEM DRAGLAD, 4/3/02